

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Tomášem Černým ve věci

žalobců: a) **doc. PhDr. Ladislav Kudrna, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
b) **JUDr. Kamil Nedvědický**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Evou Ondřejovou, LL.M., Ph.D.
sídlem Příčná 663/8, 110 00 Praha 1

proti
žalovaným: 1. **Mgr. Václav Sixta, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
2. **Doc. Kamil Činátl, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
3. **Doc. PhDr. Jan Mervart, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
4. **Mgr. Tereza Arndt**, narozená [redacted]
bytem [redacted]
5. **Mgr. Jaroslav Pinkas, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
6. **PhDr. Jaroslav Najbert, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
7. **Mgr. Bohumil Melichar**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
8. **Mgr. Vojtěch Ripka, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
9. **Mgr. Anna Macourková**, narozená [redacted]
bytem [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Hrušková Markéta

10. **Mgr. Tereza Fenclová Mašková**, narozená [redacted]
bytem [redacted]
11. **Mgr. Petr Sedlák, Ph.D.**
bytem [redacted]
12. **PhDr. Pavla Sýkorová**, narozená [redacted]
bytem [redacted]
13. **PhDr. Michal Kurz**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
14. **Mgr. Josef Řídký, Ph.D.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
15. **Mgr. Michaela Veselá**, narozená [redacted]
bytem [redacted]
16. **Mgr. Jiří Maha**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
17. **Mgr. Martin Váňa**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
18. **Mgr. Peter Sokol**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
19. **Mgr. Roman Anýž**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
- všichni zastoupeni advokátem Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5

o ochranu osobnosti

takto:

- I. Žaloba se v celém rozsahu **zamítá**.
- II. **Žalobce a)** je povinen zaplatit žalovaným 1. až 19. náhradu nákladů řízení, a to každému jednotlivému žalovanému částku **20 352,20 Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných.
- III. **Žalobce b)** je povinen zaplatit žalovaným 1. až 19. náhradu nákladů řízení, a to každému jednotlivému žalovanému částku **20 352,20 Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných.

Odůvodnění:

1. Žalobce a) je fyzickou osobou – ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů (dále jen „ÚSTR“), jenž je jmenován a odvoláván Radou ÚSTR, které taktéž odpovídá, a jeho úkolem je určování strategie a cílů ÚSTR. Žalobce b) je prvním náměstkem žalobce a) jakožto ředitele ÚSTR, kterého zastupuje v plném rozsahu práv a povinností jako statutární zástupce, přičemž do jeho gesce spadá řízení ředitele odboru výzkumu a vzdělávání a ředitele odboru produkčního. ÚSTR je organizační složka České republiky určená k vědeckému zkoumání a objasňování éry obou totalitních režimů v Československu, tj. komunismu a nacismu. Tato instituce byla ustavena ke dni 1. 8. 2007 zákonem č. 181/2007 Sb., který přesně vymezuje její poslání a úkoly. Žalovaní jsou bývalými zaměstnanci ÚSTR, kde působili na Oddělení vzdělávání (s výjimkou žalované 9) až do doby, než se rozhodli podat hromadnou výpověď, což učinili poté, co flagrantně zasáhli do osobnostních práv žalobců a závažně poškodili ÚSTR. Žalobci se touto žalobou vůči žalovaným domáhají ochrany proti neoprávněnému zásahu do jejich osobnostních práv, a to konkrétně do práva na důstojnost, vážnost a čest, ke kterému došlo bezprecedentním jednáním žalovaných spočívajícím ve zveřejnění a rozšiřování dokumentu nadepsaného „*Výzva k zastavení destrukce*

vzdělávací činnosti Ústavu pro studium totalitních režimů“ ze dne 15. 3. 2023 (dále jen „**Výzva**“), jakož i dalších navazujících příspěvků, v nichž žalovaní veřejně obvinili oba žalobce jakožto členy vedení ÚSTR (mimo jiné) **z bossingu, cenzurních zákroků a nehospodárneho jednání**. Žalobci touto žalobou uplatňují nároky **zdržovací, odstraňovací a na odčinění způsobené nemajetkové újmy**. Jak již bylo uvedeno výše, všichni žalovaní jsou bývalými zaměstnanci ÚSTR, kde působili zpravidla na zkrácené pracovní úvazky, a to na Oddělení vzdělávání (s výjimkou žalované 9., která působila na Oddělení konferencí, výstav a stálé expozice). Ode dne 1. 5. 2022, kdy se žalobce a) stal ředitelem ÚSTR a žalobce b) jeho náměstkem, byli všichni žalovaní jejich podřízenými. To znamená, že zde byl dán vztah subordinace, přičemž vztahy mezi žalobci jakožto nadřízenými osobami a žalovanými jakožto osobami podřízenými byl upraven především zákoníkem práce a platným pracovním řádem ÚSTR (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2017, sp. zn. 29 Cdo 5761/2016). Dne 6. 3. 2023 byl žalobcem a) jakožto ředitelem ÚSTR v souladu s příslušnou právní úpravou odvolán z funkce vedoucí Oddělení vzdělávání, pan Mgr. Čeněk Pýcha, Ph.D., kterému byly poté v souladu s § 73a odst. 2 zákoníku práce nabídnuty veškeré volné pracovní pozice v rámci ÚSTR, pro něž splňoval zákonnou podmínku kvalifikace a zdravotního stavu. To znamená, že pan Mgr. Čeněk Pýcha, Ph.D. nebyl „vyhozen z práce“, nýbrž pouze odvolán z vedoucí pozice a měl možnost nadále působit na ÚSTR. Krátce po odvolání pana Mgr. Čenka Pýchy Ph.D. z pozice vedoucího Oddělení vzdělávání, konkrétně dne 15. 3. 2023, došlo ke zveřejnění a zahájení rozšiřování Výzvy, v jejímž závěru byli podepsáni všichni žalovaní. Nutno podotknout, že pan Mgr. Čeněk Pýcha, Ph.D. nebyl signatářem Výzvy a v jednání žalovaných, které je napadáno touto žalobou, není nikterak angažován. Předně žalovaní zaslali úplně znění Výzvy Radě ÚSTR, která je nejvyšším orgánem ÚSTR. Dále žalovaní začali rozšiřovat úplně znění Výzvy prostřednictvím sítě internet, a to konkrétně na (i) webových stránkách www.dejepispodtlakem.cz, které byly vytvořeny a dosud jsou spravovány právě žalovanými (formálním držitelem domény je žalovaná 15.), nebo také (ii) webových stránkách www.blisty.cz. Dále o Výzvě referovala mnohá celostátní média, a to například (i) iROZHLAS (ii) Novinky.cz, a (iii) CNN Prima News. Takto vyvolaná mediální smršť se samozřejmě nevyhnula ani sociálním sítím a obsah Výzvy byl proto šířen. Výzva obsahuje celou řadu nepravdivých a zavádějících skutkových tvrzení a obvinění, jakož i nepřipustnou excesivní kritiku bez dostatečného pravdivostního základu, týkající se obou žalobců jakožto statutárních zástupců – vedení – ÚSTR. Již samotný **nadpis Výzvy** bez dalšího implikuje, že se žalobci mají dopouštět „*destrukce vzdělávací činnosti ÚSTR*“. V **úvodním odstavci Výzvy** jsou pak žalobci nařčeni z toho, že řada jejich rozhodnutí údajně ohrožuje plnění cílů, k nimž byl ÚSTR zřízen, a dále žalovaní tvrdí, že informují o situaci veřejně, jelikož údajně „*zřízení nápravy nesnese odkladu kvůli brožícím, ale i již nastalým škodám*“, a to aniž by konkrétně uvedli, jaké škody měly ÚSTR v důsledku jednání žalobců vzniknout. Úvodní odstavec Výzvy odkazuje širokou veřejnost k návštěvě webových stránek www.dejepispodtlakem.cz. Následující text Výzvy pak obsahuje mnoho výroků, které flagrantně zasahují do osobnostních práv žalobců. V **odstavci č. 1 Výzvy** žalovaní obviňují žalobce z bossingu, kterým se rozumí nepřipustné šikanózní jednání a systematický nátlak vedoucího zaměstnance vůči podřízeným, a vytváření „*toxického pracovního prostředí*“. Výběrové řízení na pozici nového vedoucího Oddělení vzdělávání vyhlášené po odvolání dosavadního vedoucího pana Mgr. Čenka Pýchy, Ph.D., jež proběhlo zcela v souladu s příslušnými právními předpisy, žalovaní označují bez jakéhokoliv odůvodnění za „*nelegitimní*“ a snaží se tímto nekalým způsobem vyvzdorovat návrat odvolaného bývalého vedoucího. V **odstavci č. 2 Výzvy** žalovaní osočují žalobce, kteří jsou vrcholnými představiteli ÚSTR a jeho vedení, z „*cenzurních zákroků*“, „*omezování svobody bádání*“, znemožňování distribuce a prezentace knihy *13 objektů z (ne)šťastného muzea* a znemožňování prezentace digitální aplikace HistoryLab.cz na události European Innovation Days in History Education, přičemž dokonce uvádí, že vedení ÚSTR mělo v této věci vydat „*nepochopitelný zákaz*“. Závěrem tohoto odstavce žalovaní uvádí, že těmito tvrzeními (avšak nikterak nedoloženými) prohřešky žalobci údajně porušují základní standardy vědecké práce a

poškozují mezinárodní reputaci i pozici ÚSTR mezi ostatními výzkumnými a vzdělávacími institucemi. V **odstavci č. 3 Výzvy** žalovaní tvrdí, že žalobci mají ohrožovat rozvoj historického vzdělávání v České republice a označují žalobce jakožto vrcholné představitele ÚSTR a jeho vedení za „*nekompetentní*“. V **odstavci č. 4 Výzvy** pak žalovaní obviňují žalobce z „*nehospodárnosti*“ při vedení ÚSTR a ohrožování externě financovaných projektů i grantů. Poté žalovaní opět uvádí, že se žalobci mají podílet na „*destrukci vzdělávací činnosti OV*“, což má vyústit až v neschopnost ÚSTR dostat svým závazkům a vznik škod. Těmito všemi výroky žalovaní prakticky implikují, že se žalobci dopouští trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku ve smyslu § 220 trestního zákoníku. V **závěru Výzvy** poté stojí, že žalovaní jsou schopni veškeré skutečnosti zmíněné ve Výzvě řádně doložit a konkrétně obhájit Radě ÚSTR na jednání konaném dne 22. 3. 2023. Nicméně, navzdory tomuto tvrzení žalovaní nepředložili Radě ÚSTR ani žádnému jinému orgánu do dne podání této žaloby vůbec ničeho. Naopak Rada ÚSTR na svém jednání konaném dne 22. 3. 2023 po projednání této záležitosti jednomyslně podpořila vedení ÚSTR, tzn. oba žalobce, když v jejich jednání a postupech nespatořovala žádná pochybení, i na nejfrekventovanější sociální síti Facebook.

2. Žalovaní se bránili následující argumentací: Ke skutkovým tvrzením v žalobě žalovaní soudu sdělují, že prohlašují za nesporné to, že žalobci jsou ředitelem a prvním náměstkem ÚSTR. Dále žalovaní považují za nesporné, že sepsali, podepsali a publikovali výzvu uvedenou v bodu č. 4. žaloby. Rovněž považují za nesporné některé další okolnosti jako například skutečnosti, že podali výpověď, že výzva měla ohlas v médiích apod. Žalobní tvrzení ohledně dalších veřejných prohlášení žalovaných jsou rovněž pravdivá. Žalovaní naopak nesouhlasí skutkově s předpokladem vyjádřeným v bodu 15. žaloby, že žalovaní měli možnost předkládat Radě ÚSTR své podklady, argumenty a svá tvrzení. Ačkoliv původní petice byla primárně adresována radě, Rada ÚSTR na ni nijak nereagovala a nedala možnost nikomu z petentů s Radou ÚSTR přímo jednat, případně o okolnostech a o podrobnostech uváděných ve výzvě referovat, popřípadě předkládat radě důkazy a vlastní svědectví. Žalovaní podotýkají, že součástí takového jednání by bylo i osobní svědectví některých žalovaných a přímý popis události z jejich perspektivy. Žalovaní souhlasí s tvrzením v bodě 16. žaloby, že sami žalobci, nikoliv Rada ÚSTR, vyzvali žalované k tomu, aby předložili své podklady, což žalovaní neučinili. Žalovaní tak neučinili z toho důvodu, že smyslem podnětu Radě ÚSTR bylo obrátit se na subjekt, který byl vůči žalobcům částečně v postavení nadřízeného, respektive kontrolujícího. Řešit příslušný problém namísto toho se samotnými žalobci, kteří se v jejich očích jeví jako příčina a nikoliv možné řešení problému, považovali žalovaní za absurdní. Pokud žalobci v bodě 27. žaloby tvrdí, že se nikdo z žalovaných neobracel na příslušný orgán, kterému měl sdělit podezření z bossingu, a to těmito slovy žaloby: „*V případě, kdy by se oblašovatel obával, že jeho nadřízený a/nebo žalobci jakožto vedení ÚSTR nevyřeší stížnosti nestranně, měl se obrátit přímo na Radu ÚSTR, která je nejvyšším orgánem ÚSTR příslušným k řešení stížností vůči vedení. Nic takového se však nikdy nestalo [...]*“, tak žalovaní tvrdí že tomu tak není a toto tvrzení považují přímo rozporné s tvrzením žaloby v bodě č. 4., tedy s existencí samotného předmětu žaloby – podané petice. Žalovaní naopak považují za nesporné tvrzení žalobců v bodě 15., že Rada ÚSTR oba žalobce plně podpořila, a dále shodné tvrzení v bodě 32., podle kterého k tomu došlo jednomyslně. Toto žalobní tvrzení, které žalovaní považují za nesporné, mají žalovaní za rozporné s žalobními tvrzeními v bodě 44., **že byl poškozen, mimo jiné, pracovní život žalobců, kteréžto tvrzení naopak považují žalovaní za věcně nepravdivé a procesně sporné, ostatně jako jakákoliv žalobní tvrzení o dopadu jednání žalovaných do osobnostní sféry žalobců.** V žalobě se neuvádí nic o dopadu jednání žalovaných do osobnostní sféry žalobců. O soukromém a rodinném životě, k nimž se žalované výroky nijak nevztahují, není v žalobě uvedeno nic. Jediný popis dopadu v oblasti profesní je to, že se za žalobce postavil jejich nadřízený a kontrolní orgán – Rada ÚSTR, který je jednomyslně podpořil (body 15. a 32. žaloby). Žalovaní pochybují o věcné legitimaci žalobců v tomto řízení. Žalovaní nezpochybňují procesní legitimaci žalobců, protože ti tvrdí (zcela obecně) dotčení svých vlastních práv, ale současně

žalovaní mají za to, že z popisu skutkového stavu plyne, že nejsou tím subjektem, který by vůbec mohl být žalobcem, protože věcně nedošlo k dotčení jejich práv. V bodě č. 1. žaloby je popis postavení obou žalobců jako funkcionářů ÚSTR. V dalším bodě je současně i stručný popis činnosti této instituce a jejího zákonného poslání. V bodě č. 3 se pak výslovně tvrdí, že žalovaní poškodili ÚSTR tím, že zasáhli do práv žalobců: „(...), což učinili poté, co **flagrantně zasáhli do osobnostních práv žalobců a závažně poškodili ÚSTR.**“. V bodě č. 7. žaloby je kladen důraz na to, že vztah mezi žalobci a žalovanými, v jehož kontextu se odehrával celý spor, se řídí zákoníkem práce a žalovaní byli podřízeni žalobců: „*Ode dne 1.5.2022, kdy se žalobce 1 stal ředitelem ÚSTR a žalobce 2 jeho náměstkem, byli všichni žalovaní jejich podřízenými. To znamená, že zde byl dán vztah subordinace, přičemž vztahy mezi žalobci jakožto nadřízenými osobami a žalovanými jakožto osobami podřízenými byl upraven především zákoníkem práce a platným pracovním řádem ÚSTR.*“. Žalobci výslovně kladou důraz, že byli nadřízenými žalovaných. V bodě 18. žaloby se poukazuje na to, že žalovaní poškodili žalobce tím, že dali hromadnou výpověď. Výpověď při tom byla dána ÚSTRu, a nikoliv žalobcům jako takovým. První předžalobní výzva, kterou zmiňuje žaloba v bodě 19. žaloby a která je její přílohou, byla rozeslána z pracovního mailu (v rámci ÚSTR) žalobců na pracovní maily žalovaných (v rámci ÚSTR) a současně poštou na jejich adresy převzaté z databáze zaměstnanců (žalovaní ponechávají stranou otázku, zda takový postup je zcela legální). Zhotovitelem výzvy podle datových metainformací v souboru *.pdf této předžalobní výzvy je Mgr. Sabina Hájek Lichtenberková, což je zaměstnaná pracovnice ÚSTR na pozici právničky. Po 15. březnu 2023 jinak neznámého data byl na webu ÚSTR na adrese zveřejněn dále nepodepsaný text označený takto: „*ZPRÁVA: Reakce vedení ÚSTR na otevřený dopis 19 zaměstnanců*“. Text je ke dni podání této repliky dostupný na adrese: <https://www.ustrcr.cz/zprava-reakce-vedeni-ustr-na-otevreny-dopis-19-zamestnancu/>. Z textu je zřejmé, že je obranou ze strany ÚSTR vůči petici žalovaných. Z povahy věci pak plyne, že sám ÚSTR, respektive jeho nepojmenované a nepodepsané vedení se cítilo dotčeno, a to jako instituce či entita ÚSTR, přičemž vedení této instituce na výzvu zareagovalo. Žalobce a) čelil v jiném řízení žalobě na ochranu osobnosti, a to jako soukromá osoba, ze strany bývalého ředitele ÚSTR a jeho náměstka. V tomto řízení žalobce a) postavil svojí procesní obranu na tom, že není pasivně legitimován, protože za jeho výroky pronesené jako ředitelem ÚSTR odpovídá ÚSTR, respektive stát, jehož je organizační složkou. Obvodní soud pro Prahu 9 žalobu projednal a rozhodl rozsudkem vydaným dne 29. května 2023 pod čj. 40 C 267/2022-39. Obvodní soud pro Prahu 9 žalobu zamítl, aniž by se zabýval podstatou výroků, a to proto, že dospěl k závěru, že ředitel ÚSTRu nenese za své výroky osobní odpovědnost a že za ně odpovídá stát. Rozsudek byl napaden odvoláním. Městský soud v Praze jako odvolací soud napadený rozsudek potvrdil dne 5. září 2023 v řízení vedeném pod sp. zn. 22 Co 125/2023. Informaci čerpají žalovaní z infosoudu, podle kterého taktéž nebylo ještě účastníkům rozesláno písemné vyhotovení rozsudku odvolacího soudu. Z bodu 2 tohoto rozsudku je zřejmé, že se žalobce a) (v řízení u Obvodního soudu pro Prahu 9 jako žalovaný) v případě vlastních výroků pronesených ve funkci ředitele ÚSTR nepovažuje za pasivně legitimovaného. Soud pak tuto argumentaci přijal.

3. Soud na základě provedení dokazování učinil následující závěry o skutkovém stavu:

Události před zveřejněním Výzvy

4. Z e-mailové komunikace ze dne **25. 10. 2022** mezi p. Pýchou, p. Nedvědickým [žalobce b)] a p. Tomkem vyplývá, že byla domlouvaná schůzka, a to v rámci složení týmu Oddělení vzdělávání ÚSTR po konci projektu NAKI (*prokázáno e-maily, viz PO k č.l. 148-159 spisu*).
5. Z e-mailové komunikace ze dne **25. 11. 2022** mezi p. Pýchou, p. Nedvědickým [žalobcem b)], p. Dirgou, p. Činátlem a p. Tomkem vyplývá, že p. Nedvědický vyslovil souhlas s rozšířením projektu za určitých podmínek (*prokázáno e-maily, viz PO k č.l. 148-159 spisu*).

6. Z e-mailové komunikace ze dne **5. 12. 2022** mezi p. Pýchou, p. Nedvědickým [žalobcem b)], p. Kudrnou [žalobce a)] a p. Tomkem vyplývá, že byla domlouvána schůzka se zaměstnanci (některými žalovanými) k různým projektům (MDH, D21+DVP, Dějepis+, HistoryLab, Historická gramotnost) (*prokázáno e-maily, viz PO k čl. 148-159 spisu*).
7. Z e-mailové komunikace ze dne **7. 12. 2022** mezi p. Pýchou, p. Nedvědickým [žalobcem b)] vyplývá, že se řešily (blíže neurčené, resp. z konverzace není poznat, o co přesně šlo) benefity ze strany zaměstnavatele (*prokázáno e-maily, viz PO k čl. 148-159 spisu*).
8. Ze smlouvy o dílo ze dne **15. 12. 2022** je patrné, že ÚSTR se domluvil na vytištění publikace 13 objektů z (ne)šťastného muzea (dále i jako „**13 objektů**“) s TNM PRINT s.r.o., kdy výtisky měly být předány ÚSTR do 7 dní od data přijetí kompletních tiskových podkladů k dílu (*prokázáno smlouvou, viz PO k čl. 148-159*).
9. Z facebookového příspěvku ze dne **31. 12. 2022** ve skupině „Dějepis 21. století“ je patrné, že kniha 13 objektů byla vytištěna a dorazila na ÚSTR s tím, že datum, kdy půjde kniha do prodeje, bude ještě sděleno v novém roce. Zájemci o knihu mohou psát již nyní na email ÚSTR (*prokázáno příspěvkem, viz PO k čl. 135-138*).
10. Z e-mailové komunikace z **16. 1. 2023** mezi žalobcem b) a p. Čeňkem Pýchou [v kopii žalobce a) a p. Hlaváček] vyplývá, že vedení žalobce a) a žalobce b) chtěli s p. Pýchou probrat knihu 13 objektů (*prokázáno e-mailovou komunikací, viz PO k čl. 102-134*).
11. Z e-mailové komunikace z **18. 1. 2023** mezi p. Čeňkem Pýchou a p. Hlaváčkem vyplývá, že p. Hlaváček měl ke knize výhrady s tím, že se to snad uklidní po zasedání Rady ÚSTR (*prokázáno e-maily, viz PO k čl. 102-134 spisu*).
12. Z e-mailové komunikace z **18. 1. 2023** mezi pí. Jirsovou a pí. Kožichovou vyplývá, že pí. Jirsová sděluje pí. Kožichové, že odebrala **ze sklepa** 15 výtisků knihy 13 objektů pro potřeby sekretariátu (*prokázáno e-maily, viz PO k čl. 148-159 spisu*).
13. Z e-mailové komunikace z **24. 1. 2023** mezi p. Čeňkem Pýchou, p. Petrem Hlaváčkem, žalobcem a), žalobcem b) a p. Pinkasem vyplývá, že byla konzultována situace ohledně projektu Dějepis+ (*prokázáno e-mailem, viz PO k čl. 102-134 spisu*).
14. Z e-mailové komunikace z **25. 1. 2023** mezi p. Čeňkem Pýchou a p. Petrem Hlaváčkem vyplývá, že p. Pýcha se chtěl vrátit k debatě nad knihou 13 objektů z (ne)šťastného muzea s tím, že podle něj na schůzce 18. 1. 2023 došlo k překročení mezi smysluplné koncepční debaty, kdy došlo ke zpochybnění recenzního řízení, devalvace práce kolegů bez snahy o dialog s jiným názorem, politické situování kolegů včetně impertinentních výroků. P. Pýcha je otevřen debatě, ale pouze v adekvátní formě (*prokázáno e-mailem, viz PO k čl. 102-134 spisu*).
15. Z e-mailové komunikace z **13. 2. 2023** mezi p. Hlaváčkem a p. Pýchou vyplývá, že recenzní kolokvium na knihu 13 objektů z (ne)šťastného muzea nebudou provádět, s tím, že seminář „zneužitá muzea“ by měl proběhnout pod hlavičkou Národního muzea, které bylo hlavním řešitelem NAKI a ÚSTR by v něm neměl figurovat jako spoluorganizátor (*prokázáno e-maily, viz O k čl. 102-134*).
16. Z e-mailové komunikace z **17. 2. 2023** mezi p. Hlaváčkem, p. Nedvědickým a p. Pýchou vyplývá, že se řešilo absolvování semináře „Zneužitá muzea“ a vydávání certifikátu za absolvování, dále se řešil osud knihy 13 objektů z (ne)šťastného muzea s tím, že je potřeba v tomto ohledu se znovu sejít a probrat možnosti (*prokázáno e-maily, viz O k čl. 102-134*).
17. Z e-mailové komunikace z **27. 2. 2023** mezi p. Nedvědickým, p. Hlaváčkem a p. Pýchou vyplývá, že p. Hlaváček uvedl, že by knihu 13 objektů z (ne)šťastného muzea nepřihlašoval do soutěže Nejkrásnější kniha, což potvrdil i p. Nedvědický, tedy žalobce b). Dále p. Pýcha uvedl, že, pokud

to dobře chápe, tak debata o knize 13 objektů není uzavřená a zatím nebyl dostatek času tuto diskuzi dokončit. S tím však, že toto musí p. Pýcha tlumočit kolegům a nemá pro to dostatek argumentů a sám nechápe situaci ohledně výstupů projektu s tím, že pro některé kolegy byl projekt několik let jádrem jejich činnosti (*prokázáno e-maily, viz PO k č.l. 102-134*). V další konverzaci z tohoto data mezi p. Čeněkem Pýchou a p. Václavem Sixtou (žalovaný 1.) je patrné, že předchozí konverzace mezi p. Nedvědickým [žalobce b)] a p. Hlaváčkem a p. Pýchou byly přeposlány p. Sixtovi s tím, že bylo konstatováno, že je zde zákaz knihu přihlašovat do soutěže.

18. Z e-mailové komunikace z **1. 3. 2023** vyplývá, že p. Pýcha se dotazuje p. Nedvědického, Hlaváčka a dalších osob, zda mají výhrady k jeho účasti na pracovní cestě s tím, že se mělo jednat o workshop na prestižní akci Evropské komise (*prokázáno e-maily, viz PO k č.l. 102-134*).
19. Z e-mailové komunikace z **5. 3. 2023** mezi p. Čeněkem Pýchou, p. Petrem Hlaváčkem a p. Jaroslavem Pinkasem vyplývá, že se p. Pýcha dotazoval na možnost pokračování v projektu Dějepis+, p. Hlaváček uvedl, že to bude probráno vedením po dovolení (*prokázáno e-mailem, viz PO k č.l. 102-134 spisu*).
20. Z printscreenu z facebookových stránek je patrné, že p. Ripka byl prezentovat HistoryLab v rámci projektu Euroclio dne **11. 3. 2023** (*prokázáno printscreenem, viz PO k žalobě*). Schvalování pracovní cesty probíhalo v rámci e-mailové komunikace (*prokázání e-mailovou komunikací, viz PO k žalobě*).

Zveřejnění Výzvy a události poté

21. Z **Výzvy Radě ÚSTR z 15. 3. 2023** vyplývá, že žalovaní jakožto zaměstnanci ÚSTR reagují na řadu rozhodnutí *ředitele ÚSTR Ladislava Kudrny a jeho prvního náměstka Kamila Nedvědického*, které nesnese odkladu kvůli hrozcím, ale i již nastalým škodám. Je zde podezření na bossing, kdy *ředitel Ladislav Kudrna a jeho první náměstek Kamil Nedvědický* zvolili direktivní styl řízení, kdy nekomunikují svá rozhodnutí ani záměry se zaměstnanci. Na pokusy o dialog reagují odvoláním pracovníků, jak se to stalo v případě p. Čeněka Pýchy. To v důsledku vytváří toxické pracovní prostředí. Požadují, aby p. Čeněk Pýcha dále vedl Oddělení vzdělávání. *Vedení ÚSTR* dále omezuje svobodu bádání a autoritativně prosazuje přístup k výzkumu a popularizaci minulosti, který je zcela v rozporu s elementárními zásadami akademické práce. Znemožnilo distribuci a prezentaci knihy 13 objektů z (ne)šťastného muzea, která prošla recenzním řízením a je výstupem externě financovaného projektu NAKI, kde byl ÚSTR partnerskou institucí Národního muzea. *Vedení ÚSTR* rovněž znemožnilo prezentovat digitální aplikaci HistoryLab.cz na European Innovation Days in History Education pořádané Radou Evropy a Evropskou komisí v termínu 8.-10. 3. 2023. *Ředitel Ladislav Kudrna a první náměstek Kamil Nedvědický* se vyhýbají debatě ohledně budoucnosti historického vzdělávání na ÚSTR a také se vyhýbají vyjádření, zda se bude nadále podílet na projektu Dějepis+, který probíhá ve spolupráci s MŠMT a Národním pedagogickým institutem a v němž plní ÚSTR roli hlavního odborného garanta. Dále za nevhodné považují žalovaní skutečnost, že je blokována prezentace výše zmíněné knihy a uvádí, že *postup vedení* ohrožuje i externě financované projekty. ÚSTR by tak mohl ztratit kredit důvěryhodného a respektovaného partnera doma i v zahraničí a nebude na poli vzdělávání a popularizace schopen navazovat na kvalitní spolupráci. Pod výzvou jsou uvedena jména žalovaných (*prokázáno výzvou, viz přílohová obálka, dále i jako „PO“ k žalobě*). Držitelem domény dejepisodtlakem.cz je žalovaná. č. 15 (*prokázáno výpisem z registru doménových jmen, viz PO k žalobě*). Z printscreenu stránek dejepisodtlakem.cz vyplývá že zde byla zveřejněna výzva Radě ÚSTR uvedená výše (*prokázáno printscreenem, viz PO k žalobě*).
22. Z novinových článků z irozhlas.cz z 15. 3. 2023, novinky.cz z 15. 3. 2023, iprima.cz z 22. 3. 2023 vyplývá, že zveřejnění Výzvy bylo medializováno – bylo o něm pojednááno v novinových článcích (*prokázáno novinovými články, viz PO k žalobě*).

23. Z dopisu ze **dne 15. 3. 2023** adresovaného p. Václavu Sixtovi (žalovaný 1.) od žalobce a) a žalobce b) (v dopisu tito *používají označení svých funkcí v ÚSTR*, pozn. soudu) je reagováno na Výzvu tak, že žalovaní jsou vyzváni k předložení relevantních podkladů, o něž se opírají tvrzení ohledně bossingu a cenzuře s tím, že *ke pracovní komunikaci* mají sloužit cesty dle platného organizačního řádu ÚSTR a že o personálních věcech rozhoduje v ÚSTR primárně ředitel ústavu (*prokázáno dopisem, viz PO k žalobě a PO k č.l. 102-134*). Reakce vedení ÚSTR ve smyslu obsahu daného dopisu byla zveřejněna i na stránkách ÚSTR (www.ustrcr.cz, *prokázáno printscreenem stránek, viz PO k č.l. 102-134*). Stejně tak byla zveřejněna i „Zpráva: závěrečné stanovisko vedení ÚSTR“ (*prokázáno printscreenem stránek, viz PO k č.l. 102-134*).
24. Z dopisu „Trváme na znění Výzvy v jejím plném rozsahu“ ze dne **16. 3. 2023** je patrné, že žalovaní konstatují, že Výzva zaujala média s tím, že *vedení ÚSTR* následně reagovalo tiskovou zprávou na *stránkách ÚSTR*. Reakce vedení ÚSTR je vnímána jako krok, který má žalované zastrašit a znejistit podporovatele žalovaných. Žalovaní uvedli, že si stojí za zněním Výzvy (*prokázáno dopisem, viz PO k žalobě*).
25. Z e-mailu ze dne **16. 3. 2023** ze strany p. Vargy od CEDIN je patrné, že p. Varga se dotazuje p. Kudrny [žalobce a)], na to, kdo bude koordinovat projekt „Exploring the past“ ze strany ÚSTR, jak bude dále pokračovat projekt „historylab.cz“, atd. (*prokázáno e-mailem, viz PO k č.l. 135-138*). P. Nedvědický [žalobce b)] na to dne **19. 4. 2023** odpověděl, že část zaměstnanců oddělení vzdělávání podala výpověď, a tak se hledá řešení nastalé situace. P. Varga se následně připomínal ještě e-mailem ze dne **5. 5. 2023** s tím, že nemá žádné nové informace (*prokázáno dopisem, viz PO k č.l. 135-138*).
26. Z e-mailové komunikace mezi **16. – 20. 3. 2023** vyplývá, že pí. Malá a pí. Kožichová řešila distribuce knihy 13 objektů, kdy bylo domluveno, že kniha bude distribuována v knihkupectví Kosmas. Tato konverzace byla následně přeposlána p. Nedvědickému [žalobce b)]. Kniha byla nabídnuta k distribuci nakladatelství Kosmas v e-mailu ze dne **16. 3. 2023** adresovanému p. Vejrostovi. Dne **20. 3. 2023** bylo domluveno, že bude převezeno 300 ks výtisků knihy 13 objektů do skladu společnosti Kosmas (*prokázáno e-mailovou komunikací, viz PO k č.l. 148-159*).
27. Z dopisu ze dne **17. 3. 2023** je patrné, že se žalovaní obrátili na Radu ÚSTR, resp. jejího předsedu, s tím, že popsali, jak vnímají působení stávajícího ředitele ÚSTR [žalobce a] a jeho 1. náměstka [žalobce b)] v jeho funkci, kdy zmiňovali zejména odvolání a odchod pracovníků ÚSTR ve velkém počtu, dále nepříznivou situaci na pracovišti, situaci týkající se Archivu bezpečnostních složek atd. (*prokázáno dopisem, viz PO k č.l. 102-134*).
28. Z facebookového příspěvku ze dne **18. 3. 2023** od p. Zídka vyplývá, že dne 18. 3. 2023 nebyla kniha 13 objektů dostupná ve vyhledávači na stránkách nakladatelství Kosmas (*prokázáno příspěvkem, viz PO k č.l. 135-138*).
29. Z e-mailové konverzace z **20. 3. 2023** mezi p. Sixtou (žalovaný 1.) a žalobci vyplývá, že p. Sixta reagoval na dopis žalobců z 15. 3. 2023, kde upřesňoval, co myslí „cenzurními praktikami“ a „bossingem“ a dále, jak bylo postupováno v rámci informování vedení ÚSTR o těchto záležitostech (*prokázáno e-mailem, viz PO k č.l. 102-134*).
30. Ze zápisu z 2. neveřejného jednání Rady ÚSTR ze dne **22. 3. 2023** vyplývá, že p. Ladislav Kudrna [žalobce a)] seznámil všechny přítomné s pozadím dezinformační kampaně s tím, že se žalovaní měli neoprávněně obrátit na média bez toho, aniž by vedli dialog uvnitř ústavu a s médii komunikovali ve své pracovní době a bez vědomí svého nadřízeného a v rozporu s vnitřními předpisy ÚSTR, přestože věděli, že jménem ÚSTR se vyjadřuje pouze ředitel, jeho 1. náměstek nebo jím určený pracovník, zatímco zaměstnanci mohou v médiích prezentovat výlučně svoji odbornou činnost. Rada se následně podrobně zabývala Výzvou a vyslovila řediteli ÚSTR a vedení ÚSTR plnou podporu (*prokázáno zápisem, viz PO k žalobě*).

31. Z dopisu „Oddělení vzdělávání ÚSTR: Rada nechtěla vidět důkazy, vedení systematicky nemluví pravdu“ ze dne **23. 3. 2023** vyplývá, že žalovaní uvedli, že Rada ÚSTR si od nich nevyžádala žádné podklady, kdy jednání rady bylo i neveřejné a nikdo ze žalovaných (signatářů Výzvy) se nemohl jednání zúčastnit. Nadto rada nechala sběr podkladů týkajících se obvinění z bossingu a cenzury pouze na *řediteli*, který danou cenzuru a bossing buď inicioval, prováděl anebo schvaloval. Schůzka s předsedou rady p. Eduardem Stehlíkem nebyla ze strany žalovaných odmítnuta, naopak byl zájem o to ji uskutečnit ještě před jednáním Rady ÚSTR. Dále poukázali na to, že představení HistoryLab.cz bylo na European Innovation Days in History Education skutečně zrušeno (vložili zde i printscreen pozvánky, kde je vyznačeno zrušení daného workshopu). Dále uvedli, že kniha 13 objektů z (ne)šťastného muzea nebyla standardně propagována, kdy mají doklady, které *vedení ÚSTR* usvědčují ze zákazu její distribuce. Bossing byl nejprve řešen interně, a to skrze p. Čeňka Pýchu. *Vedení ÚSTR* se za zády zaměstnanců vyjadřovalo hanlivě nebo s nedůvěrou k jejich dosavadní činnosti, což vedlo k toxickému prostředí na pracovišti (*prokázáno dopisem, viz PO k žalobě*).
32. Z předžalobní výzvy podepsané dne **18. 4. 2023** vyplývá, že žalobci požadovali za výroky uvedené ve Výzvě od žalovaných smazání Výzvy a souvisejících článků a zveřejnění omluvy. Žalobci se zde podepisují bez uvedení funkcí, které zastávají v ÚSTR (pozn. soudu) (*prokázáno předžalobní výzvou, viz PO k žalobě*).
33. Z dopisu „Zaměstnanci Oddělení vzdělávání ÚSTR podali výpovědi, ve své práci budou ale pokračovat“ ze dne **21. 4. 2023** vyplývá, že žalovaní informovali veřejnost, že podali hromadnou výpověď po patnácti letech práce na poli výuky soudobých dějin s tím, že chtějí dál pokračovat v podpoře badatelské činnosti a chtějí přesunout část projektů jinam, aby alespoň jejich část zůstala zachována. Poděkovali za podporu a zároveň uvedli, že krátce po zveřejnění senátního usnesení ze dne 18. 4. 2023 podali žalobci na žalované předžalobní výzvy v rámci žaloby na ochranu osobnosti (*prokázáno dopisem, viz PO k žalobě*). Toto bylo medializováno na stránkách denikn.cz (*prokázáno novinovým článkem, viz PO k žalobě*).
34. Z dopisů ze dne **26. 4. 2023**, které jsou reakcemi žalovaných na předžalobní výzvu vyplývá, že žalovaní považují danou kritiku za oprávněnou, tedy se omlouvat nebudou (*prokázáno dopisy, viz PO k žalobě*).
35. Z dopisu ze dne **18. 5. 2023** vyplývá, že se žalobce a) jakožto ředitel ÚSTR obrátil na tehdejšího ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR s tím, že by se s ním rád sešel a probral zásadní otázky týkající se činnosti dosavadního oddělení vzdělávání Odboru výzkumu a vzdělávání ÚSTR, a to v rámci projektů DĚJEPIS+ a HistoryLab. Dále uvedl, že jednání zaměstnanců ÚSTR ohrozilo dané projekty (*prokázáno dopisem, viz PO k žalobě*).
36. Dne **8. 6. 2023** zaslala p. Köhlerová z ÚSTR e-mailem odpověď koordinátora projektu 360 Degrees of Democracy (*prokázáno e-mailem, viz PO k č.l. 135-138*).
37. Z informací o výsledku kontroly od Inspekce práce ze dne **14. 6. 2023** bylo zjištěno pochybení u plánovaných výpovědí zaměstnanců ÚSTR (*prokázáno informacemi, viz PO k č.l. 102-134*).
38. Žalobci následně zaslali ještě předžalobní výzvu tentokrát prostřednictvím právního zástupce dne **15. 6. 2023**, ve které v podstatě setrvali na svém předchozím stanovisku uvedeném v předchozí předžalobní výzvě. Žalovaní na to reagovali dopisem z **18. 6. 2023**, ve kterém rovněž setrvali v podstatě na stejných stanoviscích jako v předchozí odpovědi na předchozí předžalobní výzvu (*prokázáno dopisy, viz PO k žalobě*).
39. Z e-mailové komunikace z **8. 8. 2023** mezi [redacted] a Vojtěchem Ripkou (žalovaný 8.) vyplývá, že se konala dne 21. 2. 2023 v 10:00 jednání, kde se mluvilo o grantových projektech, kdy v rámci projektů vznikly i knihy vč. knihy 13 objektů, kdy p. Nedvědický [žalobce b]) uvedl, že dané knihy (vč. 13 objektů) nemají v rámci ÚSTR vůbec vycházet, kdy neměly splňovat

základní formální náležitosti jako poznámkový aparát, jmenný rejstřík a že nepoužívají správnou citační normu (což dle pí. ████████ vůbec neměla být pravda), dále sdělil, že na publikace dostává toliko negativní ohlasy, pak kritizoval i obsah (a nejen formu) samotné publikace s tím, že zdůraznil, že se daná kniha vůbec nesmí dostat mezi učitele (*prokázáno e-mailem, viz PO k čl. 102-134 spisu*).

40. Z **nedatovaného dopisu** od p. Čeňka Pýchy adresovaného senátorům Senátu ČR vyplývá, že p. Pýcha popsal jím viděné problémy v ÚSTR senátorům, a to co se týče i projektu HistoryLab, projektu Dějepis+, knize 13 objektů a o tom, jak byl odvolán ze své funkce. Součástí dopisu byla rovněž ukázka e-mailové komunikace s vedením ÚSTR (*prokázáno dopisem, viz PO k čl. 102-134*).
41. Z **printscreenu z internetových stránek** Kosmas, Knihy Dobrovský a Megaknihy je patrné, že kniha 13 objektů z (ne)šťastného muzea je nabízena k prodeji (není však patrné, kdy byly dané printscreeny pořízeny) (*prokázáno printscreeny, viz PO k žalobě*).
42. Z **rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9** ze dne 29. 5. 2023, č.j. 40 C 267/2022-39, vyplývá, že Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl o zamítnutí žaloby, kterou podali bývalí statutární zástupci proti p. L. Kudrnovi, jelikož o nich šířil v médiích nepravdivá tvrzení. Žaloba byla zamítnuta s ohledem na to, že p. Kudrna se dopustil daných výroků při výkonu své funkce v ÚSTR, kdy výkon pravomoci ředitele ÚSTR je třeba posuzovat jako úřední postup, který může vést ke vzniku a založení odpovědnosti podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., kdy nároky podle tohoto zákona nelze uplatnit z titulu ochrany osobnosti podle občanského zákoníku. Právo na náhradu újmy, která měla být způsobena výkonem veřejné moci musí být uplatněno vůči státu, nikoliv vůči osobě, která vyvolala nepříznivý zásah do sféry poškozeného v rámci činnosti sledující plnění služebních či pracovních úkolů při výkonu pravomocí orgánu státu (*prokázáno rozsudkem, viz PO k čl. 102-134*).
43. Ze **zápisu z porady** mezi vedením ÚSTR a jeho zaměstnanci byly uskutečněny 2 zápisy. První provedl p. Michal Louč ze záznamu, který pořídil dle jeho tvrzení se souhlasem obou stran. Pan Louč byl přítomen dané porady za odborovou organizaci (*prokázáno zápisem a čestným prohlášením, viz PO k čl. 102-134 a čl. 175 a 188 spisu*). Druhý zápis byl sepsán Andreou Jirsovou, která měla být poradě přítomna a psala to přímo na dané schůzi (*viz PO k čl. v 148-159 a čl. 188 spisu*) Ze zápisů je patrné, že vedení ÚSTR řešilo s žalovanými zveřejnění Výzvy a její obsah.
44. Z **recenzního posudku** ke knize 13 objektů **v českém jazyce** vyplývá, že celkově je práce pro cílové skupiny čtenářů velmi přínosná, naplňuje výzkumný cíl „rehabilitovat“ a edukačně produktivně uchopit tzv. muzea dělnického hnutí. Po zapracování dílčích připomínek uvedených výše doporučuje recenzent knihu publikovat (*prokázáno recenzí, viz PO k čl. 102-134*).
45. Z **recenzního posudku** ke knize 13 objektů **ve slovenském jazyce** vyplývá, že se recenzentka těší na to, že se publikace 13 objektů dostane do kruhů věnujících se současnému muzejnictví a vzdělání v jeho kontextech. Předpokládá také, že kniha projde ještě jazykovou korekturou a grafickými úpravami, které ještě posílí její význam a že s mírným vzrušením očekává závěrečný výsledek (*prokázáno recenzí, viz PO k čl. 135-138*).
46. Z **výzev „Vyjadřujeme podporu Oddělení vzdělávání Ústavu pro studium totalitních režimů“ a „Výzva na podporu Oddělení vzdělávání Ústavu pro studium totalitních režimů“** je patrné, že za Oddělení vzdělávání ÚSTR, resp. žalované, se postavili veřejně i některé osoby z akademické obce a někteří učitelé (*prokázáno výzvami, viz PO k čl. 135-138*).
47. Z **printscreenu stránek Starfos** (což je fulltextový vyhledávač, který nabízí vyhledávání ve výzkumných projektech podpořených z veřejných prostředků České republiky, pozn. soudu) vyplývá, že zde lze nalézt knihu 13 objektů (printscreen je z 6. 11. 2023) (*prokázáno printscreenem, viz PO k čl. 148-159*).

48. Z printscreenu stránek „dejeispodtlakem.cz“ ze dne 11. 9. 2023 je patrné, že Výzva a další reakce jsou zde stále zveřejněny k danému datu (*viz důkazy pořízené soudem*).
49. Součástí spisu byly i listiny v anglickém jazyce, soud tyto listiny nepřekládal (*právní zástupce žalobců uvedl, že jim nerozumí a požádal o jejich překlad, srov. rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 91 Co 308/2015*), neboť se nejevilo, že by byly potřebné pro rozhodnutí ve věci samé, neboť byly datovány s delším časovým odstupem a soud v daném případě vycházel především z Výzvy a událostí, které následovaly v bližším časovém úseku po jejím zveřejnění. Soud tak nepřekládal a při rozhodování nepřihlížel k následujícím listinám v cizím (anglickém) jazyce:
- e-mailová komunikace ze dne 25. 10. 2023, které by se měla týkat pozvánky na konferenci OHTE (*viz PO k č.l. 148-159*),
 - pozvánka na European Innovation days in history education s programem, která by se měla týkat zrušeného workshopu, který měl vést p. Čeněk Pýcha (prezentace Historylabu) (*viz PO k č.l. 135-138*),
 - e-maily od p. Vargy ze dne 27. 4. 2023, 5. 5. 2023 a 23. 5. 2023, který by se měly týkat informování ostatních osob zapojených do projektu, že na české straně projektu dochází ke změnám, které vyvolávají nejistotu a mohou ohrožovat celý projekt (*viz PO k č.l. 135-138*).
 - e-maily od: i2ADS, od Evens Foundation z Belgie, od Fotiade Elisabeth Nicoleta, od Autres directions, od EuroClio, od Vasiliki Sakka, od In Medias Res, od ecp escola de cultura de pau, od Muzej Slavonije Museum of Slavonia, od Atviros open Lietuvos fondas foundation, od EuroClio, které by se měly týkat ukončení spolupráce ze strany daných institucí s ÚSTR a reakce ze strany ÚSTR v angl. jazyce ze dne 9. 6. 2023, která by se měla týkat potvrzení ukončení spolupráce (*viz PO k č.l. 135-138*).
50. Co se týče hodnocení důkazů, pak soud postupoval v souladu s § 132 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále i jako „o. s. ř.“), tedy důkazy hodnotil „*podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlédl ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci*“. V daném případě byly prováděny toliko listinné důkazy, nebyli vyslyšáni ani svědci a ani účastníci, nebyly prováděny znalecké posudky. Obsah listinných důkazů účastníci nespороvali, proto má soud za to, že skutkový stav je takový, jak je výše uvedeno (tedy dle toho, co je popsáno jako zjištění u jednotlivých důkazů). Účastníci se toliko lišili v názoru na to, jak daný obsah důkazů interpretovat – každý z účastníků vnímal (nesporný) obsah důkazů jinak a zasazoval je do jiného (názorového) rámce a jinak je právně hodnotil. Jediným sporem, který zde byl ohledně obsahu důkazů, byl zápis ze schůze vedení ÚSTR s žalovanými, kdy z tohoto byly vyhotoveny dva zápisy, které se liší. Tyto zápisy však nebyly určující pro rozhodnutí ve věci samé a soud ohledně toho tak další dokazování neprováděl. Soud vycházel zejména z Výzvy a toho, co se dělo v blízkém časovém úseku po jejím zveřejnění (zejména viz odstavce 21 až 35 výše).
51. Soud zhodnotil výše zjištěný skutkový stav **po právní stránce** následovně:
52. Dle § 81 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále i jako „o. z.“) (1) Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen cítit svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. (2) Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
53. Dle § 82 (1) Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. (2) Po smrti člověka se může ochrany jeho osobnosti domáhat kterákoliv z osob jemu blízkých.

54. Dle § 83 (1) Souvisí-li neoprávněný zásah do osobnosti člověka s jeho činností v právnické osobě, může právo na ochranu jeho osobnosti uplatnit i tato právnická osoba; za jeho života však jen jeho jménem a s jeho souhlasem. Není-li člověk schopen projevit vůli pro nepřítomnost nebo pro neschopnost úsudku, není souhlasu třeba. (2) Po smrti člověka se právnická osoba může domáhat, aby od neoprávněného zásahu bylo upuštěno a aby byly odstraněny jeho následky.
55. Soud nejprve potřeboval postavit najisto, kdo by mohl být Výzvou dotčen, neboť je patrné, že Výzva se týkala osobních sporů, které vyplývaly z poměrů mezi zaměstnanci a vedením ÚSTR, bylo tedy nutné postavit najisto, zda Výzva směřovala výhradně proti ÚSTR a mohla poškodit toliko jeho dobré jméno nebo zda směřovala i (či výlučně) proti žalobcům a) a b) a mohla tak zasáhnout do jejich práva na ochranu osobnosti.
56. Soud konstatuje, že v rámci Výzvy kritika žalovaných směřovala vůči vedení ÚSTR, tedy vůči samotnému ústavu, což je patrné ze znění Výzvy, neboť je v ní uvedeno:
- vedení ÚSTR omezuje svobodu bádání a autoritativně prosazuje přístup k výzkumu...,
 - vedení ÚSTR svým postupem znemožnilo prezentovat digitální aplikaci HistoryLab.cz na European Innovation Days in History Education...,
 - vedení tímto postupem porušuje základní standardy vědecké práce a poškozuje mezinárodní reputaci ústavu...,
 - vedení ústavu se už více než dva měsíce vyhýbá vyjádření, zda se bude nadále podílet na projektu Dějepis+...,
 - máme obavu, že v důsledku nekompetentního vedení ÚSTR nebudeme mít pro rozvíjení této služby veřejnosti nadále podmínky...,
 - postup vedení ohrožuje také externě financované projekty...,

a je tak patrné, že kritika směřuje vůči vedení ÚSTR, tedy k ÚSTR samotnému, tedy k organizační složce státu (viz § 3 odst. 2 zák. č. 181/2007 Sb.) jako takové, neboť vedení ÚSTR za organizační složku (viz § 6 až 11 zák. č. 181/2007 Sb. a § 7 zák. č. 219/2000 Sb.) jedná. Je pravdou, že ve Výzvě se objevují i jména žalobců a) a b), nicméně ta jsou zmiňována v podstatě k upřesnění kritiky vedení ÚSTR, kdy toto nelze označit za nežádoucí, neboť je naopak žádoucí, aby bylo upřesněno, v čem kritika ÚSTR konkrétně spočívá (tedy které osoby z vedení provedly konkrétní kritizované kroky vedení – to je žádoucí zejména s ohledem na možnost ověření dané zveřejněné informace, srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 231/2021, ze dne 14. 2. 2022).

57. Rovněž nelze pominout, že pokud je v kritice zmiňováno jméno konkrétní osoby, tak je z pohledu soudu vždy důležité zjistit, zda se jedná o kritiku dané osoby či o kritiku orgánu či zaměstnance určitého subjektu. Zde lze analogicky odkázat na aplikaci zákona v případě právnických osob (organizační složka státu právnickou osobou není dle § 3 zák. č. 219/2000 Sb., ale její jednání je považováno za jednání státu a stát je považován za právnickou osobu, pokud vystupuje jako účastník právních vztahů, viz § 6 zák. č. 219/2000 Sb., srov. § 21 o. z.), kdy, pokud je osoba členem orgánu právnické osoby, tak vystupuje do jisté míry v „dvojím“ postavení, resp. může jednat jak sama za sebe, tak za právnickou osobu, v níž je členem orgánu. Rozlišení, za kterou osobu je jednání činěno, probíhá standardně tak, že v případě jednání za právnickou osobu se toto zmíní v rámci právního jednání (viz § 161 věta druhá o. z. „*Kdo za právnickou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.*“, srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 4038/2009 ze dne 31. 5. 2011, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 31/2018). Podobně je tomu u zaměstnanců právnické osoby (viz § 166 o. z.). Pokud určitá osoba může jednat jak za sebe, tak za právnickou osobu, v níž je členem orgánu či zaměstnancem, pak musí opačně platit i to, že na určitou osobu se lze obracet buďto jako na osobu samotnou či jako na orgán dané právnické osoby nebo jejího zaměstnance, kdy se v podstatě obracíme na právnickou osobu samotnou (srov. § 151 odst. 1 o.

z., § 166 o. z.). Tento přístup se z pohledu soudu uplatní i v případě organizační složky státu, kdy ostatně i na toto upozorňuje Obvodní soud pro Prahu 9 ve svém rozhodnutí ze dne 29. 5. 2023, č.j. 40 C 267/2022-39, ve kterém rozlišuje, zda byly výroky vyřčeny danou osobou jako osobou jednajícím za ÚSTR (tedy „jménem“ ÚSTR), či nikoliv (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 705/2019 „*I v poměrech založených ObčZ musí být nárok na náhradu tvrzené nemajetkové újmy, která údajně byla způsobena výkonem veřejné moci, uplatněn proti státu, nikoliv vůči osobě, která vyvolala nepříznivý zásah do osobnostní sféry poškozeného v rámci činnosti sledující plnění služebních či pracovních úkolů při výkonu pravomocí orgánu státu.*“). V daném případě ve Výzvě vždy byli označeni žalobci svými funkcemi, které zastávají ve vedení ÚSTR, vždy byli označeni jako „ředitel“ či „první náměstek“, kdy soud zde uvádí citace textu Výzvy:

- reagujeme na řadu rozhodnutí ředitele ÚSTR Ladislava Kudrny a jeho prvního náměstka Kamila Nedvědického...,
- ředitel Ladislav Kudrna a první náměstek Kamil Nedvědický zvolili direktivní styl řízení...,
- ředitel Ladislav Kudrna a první náměstek Kamil Nedvědický všeobecně zpochybňují kvalitu práce OV...,

je tak patrné, že žalovaní v rámci kritiky zmiňovali jména žalobců zejména s ohledem na to, že ti zastávají určitou pozici v rámci ÚSTR, tedy konkrétně, že se jedná v případě žalobce a), tedy ředitele, o orgán ústavu (viz § 6 a 11 zák. č. 181/2007 Sb.), a v případě žalobce b), tedy prvního náměstka, o vedoucího zaměstnance ústavu (viz § 18 zák. č. 181/2007 Sb.). V takovém případě je patrné, že se žalovaní obrací na orgány, popř. vedoucí osoby ústavu, tedy na ústav samotný. To je akcentováno i tím, že je Výzva adresovaná Radě ústavu jakožto orgánu, který dohlíží na činnost vedení, resp. ředitele [viz § 9 odst. 1 písm. b) zák. č. 181/2007 Sb.]. Žalovaní se tak obrací na ÚSTR, aby věc sám (v rámci svého vnitřního uspořádání) vyřešil.

58. Dále lze zmínit i to, že vedení ÚSTR, resp. žalobci a) a b) nejsou ve Výzvě kritizováni v osobní rovině v tom smyslu, že by předmětem kritiky bylo jejich jednání, které by činili mimo výkon svých funkcí v ÚSTR, kritika směřuje toliko vůči tomu, co činí z pozice vedení ÚSTR. Osobní život žalobců není předmětem kritiky. I z tohoto je patrné, že se Výzva týká ÚSTR jako takového a není zasahováno do práva na ochranu osobnosti žalobců samotných.
59. Nejeví se ani, že by byl ze strany žalovaných ve Výzvě kritizován exces ze strany žalobců v rámci jednání za ÚSTR (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 705/2019 ze dne 23. 3. 2020 „*Od toho je potřeba odlišit případy, kdy počínání osoby vystupující v pozici některého ze subjektů uvedených v § 3 zákona č. 82/1998 Sb. je natolik vadné, že je nelze vůbec považovat za jednání v rámci výkonu veřejné moci; takové jednání se nazývá exces. Za případnou újmu pak neodpovídá stát, ale sama osoba, která se excesivního postupu dopustí.*“), za který by mohli být žalobci osobně odpovědní (kdy by se nejednalo o výkon veřejné moci).
60. Předmětem kritiky tak byla činnost, které se dopustili žalobci v rámci svých pozic v ÚSTR, kdy jejich jednání bylo jednáním samotného ÚSTR, aniž by se z pohledu soudu jednalo o exces. Jednalo se tak v případě žalobců o výkon veřejné moci (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 4118/2015 a rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 705/2019, byť dané jednání žalobců souviselo i s pracovněprávními vztahy – vztahy mezi vedením a podřízenými osobami), poškozeno tak mohlo být eventuálně toliko dobré jméno ÚSTR jakožto organizační složky státu, resp. státu samotného, nikoliv žalobců.
61. Soud proto s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku a žalobu v celém rozsahu zamítl, neboť žalobci nebyli aktivně legitimováni k podání žaloby – nebylo zasaženo do jejich práva na ochranu osobnosti, zasaženo by eventuálně mohlo být toliko do dobrého jména ÚSTR, resp. státu, nicméně toto již soud nezkoumal ani nehodnotil (ani skutkově, ani právně).

62. Podpůrně lze poznamenat, že skutečnost, že Výzva směřovala proti ÚSTR je patrná i z toho, že odpověď na Výzvu byla zveřejněna na stránkách ÚSTR – zde by nedávalo smysl, aby tomu tak bylo, kdyby měla Výzva směřovat proti žalobcům do jejich „mimopracovního“ života. Dále v reakcích na Výzvu se i samotní žalobci podepisovali s připojením svých funkcí v ÚSTR a danou Výzvu řešila samotná Rada ÚSTR, jakožto vrcholný orgán ústavu, je tak patrné, že Výzva byla i vnímána tak, že směřuje vůči ústavu, a nikoliv vůči žalobcům. Až v předžalobní výzvě byla uvedena jména žalobců bez připojení jejich funkcí v ÚSTR, což bylo činěno s již delším časovým odstupem od Výzvy.
63. Lze rovněž ještě poznamenat, že s ohledem na závěr soudu, že je vždy pro ověření informací ohledně kritiky vhodné kritiku upřesnit (viz výše) a bylo tedy vhodné, že žalovaní ve Výzvě uvedli i které konkrétní kroky kterých osob z vedení kritizují, pak lze poznamenat, že v rámci daného upřesnění by se zřejmě žalovaní nevyhnuli alespoň označení „ředitel“ či „první náměstek“, kdy ale pokud by takovéto označení použili, pak by bylo stejně možné vždy dohledat o jakou konkrétní osobu se jedná (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 231/2021 ze dne 14. 2. 2022). Je tedy lhostejné, zda uvedli v rámci označení funkce i jméno konkrétní osoby. Uvedení konkrétního jména vedle funkce tak nemohlo samo o sobě způsobit újmu i žalobcům.
64. Dále soud poznamenává, že výše uvedené právní závěry jsou v souladu i s § 13 o. z. (*Každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.*), neboť pokud Obvodní soud pro Prahu 9 ve svém (již zmiňovaném výše) rozhodnutí ze dne 29. května 2023 pod čj. 40 C 267/2022-39, rozhodl tak, že v případě, kdy byl žalován zásah do osobnostních práv za výroky, které veřejně učinil ředitel ÚSTR, kdy bylo stanoveno, že ředitel tak činil ze své pozice v ÚSTR, a tedy tak činil v rámci výkonu veřejné moci (v rámci výkonu své funkce v ÚSTR), pak musí fungovat i opačný princip, tedy že lze kritizovat ÚSTR skrze kritiku jednání, které učinila určitá osoba jednající za ÚSTR v rámci výkonu své funkce v ÚSTR.
65. Soud závěrem poznamenává, že byť se jedná u Výzvy o případ, kdy zaměstnanci kritizují svého zaměstnavatele a mohlo by se tak jevit, že se jedná o spor v rámci pracovněprávních vztahů, které upravuje zákoník práce (srov. § 1 zák. č. 262/2006 Sb.), pak se z pohledu soudu o případ, který by měl být řešen v rámci zákoníku práce (či jiných pracovněprávních předpisů), nejedná. V první řadě žalobcem zde není zaměstnavatel, ale fyzické osoby [žalobci a) a b)]. Zadruhé, jak je patrné z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 3. 2020 sp. zn. 21 Cdo 710/2019, nároky dotýkající se ochrany osobnosti lze uplatnit jak dle zákoníku práce, tak dle občanského zákoníku. Je tak toliko na žalobci/žalobcích, skrze jakou úpravu se bude/budou svého práva domáhat. Žalobci v tomto řízení se domáhali ochrany skrze ustanovení občanského zákoníku.
66. S ohledem na to, že žalovaní byli v řízení plně úspěšní, soud jim přiznal náhradu nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II., v němž je uvedena povinnost žalobce a), a ve výroku III., který obsahuje povinnost žalobce b).
67. Výše náhrady nákladů řízení byla stanovena u žalobce a) částkou ve výši 20 352,20 Kč u každého samostatného žalovaného. Tyto náklady sestávají z:
- nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“), neboť se jedná o věc osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a o věc vyplývající z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč v částce 3 100 Kč za převzetí a

přípravu zastoupení, kdy tento úkon nepředstavuje společný úkon ve smyslu § 12 odst. 4 a. t., který by se měl u každého ze zastupovaných žalovaných snižovat o 20 %, když každé převzetí a příprava bylo činěno vždy ve prospěch jednoho žalovaného, srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. IV Torz 230/91, usnesení Ústavního soudu ČR, sp. zn. IV. ÚS 3118/20, usnesení Ústavního soudu ČR, sp. zn. II. ÚS 1161/19 anebo usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 4 To 617/2021, náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a jednadvacetiprocentní daně z přidané hodnoty z částky 3 400 Kč ve výši 714 Kč, tj. celkem **4 114 Kč**,

- nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 3 a. t., neboť v případě odpovědi na první předžalobní výzvu, která neobsahovala nárok na náhradu nemajetkové újmy, a tedy se jednalo o věc osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a o věc vyplývající z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, bez návrhu na náhradu nemajetkové újmy, z tarifní hodnoty 35 000 Kč v částce 2 500 Kč, která se dle § 12 odst. 4 a. t. snižuje o 20 %, neboť se jedná o společný úkon při zastupování více osob, tj. v částce 2 000 Kč ($2\,500 / 100 * 80$) za odpověď na předžalobní výzvu, a to též s odkazem na usnesení Městského soudu v Praze, sp. zn. 62 Co 270/2022, dle něhož: *„Odvolací soud proto uzavírá, že v rámci rovného postavení účastníků a spravedlivé ochrany soukromých práv a oprávněných zájmů účastníků je na místě aplikovat právě ustanovení § 11 odst. 3 advokátního tarifu za úkon, který byl účelně proveden zástupcem žalovaných v době před podáním žaloby, a to právě v reakci na předžalobní výzvu formou písemné odpovědi. Ta je v případě své jednoduchosti advokátním tarifem honorována dle § 11 odst. 2 ve výši jedné poloviny odměny za úkon, kterážto je svou povahou a účelem nejbližší.“*, když odpověď na předžalobní výzvu žalovaných lze označit za kvalifikovanou, nadto nikoliv za neúčelnou, náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., kdy režijní paušál ve výši 300 Kč je připočítáván u každého jednotlivého žalovaného v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 7 Cmo 372/2016, a jednadvacetiprocentní daně z přidané hodnoty z částky 2 300 Kč ve výši 483 Kč, tj. celkem **2 783 Kč**,
- nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“), neboť se jedná o věc osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a o věc vyplývající z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč v částce 3 100 Kč, která se dle § 12 odst. 4 a. t. snižuje o 20 %, neboť se jedná o společný úkon při zastupování více osob, tj. v částce 2 480 Kč ($3\,100 / 100 * 80$) za odpověď na druhou předžalobní výzvu, a to též s odkazem na usnesení Městského soudu v Praze, sp. zn. 62 Co 270/2022, dle něhož: *„Odvolací soud proto uzavírá, že v rámci rovného postavení účastníků a spravedlivé ochrany soukromých práv a oprávněných zájmů účastníků je na místě aplikovat právě ustanovení § 11 odst. 3 advokátního tarifu za úkon, který byl účelně proveden zástupcem žalovaných v době před podáním žaloby, a to právě v reakci na předžalobní výzvu formou písemné odpovědi. Ta je v případě své jednoduchosti advokátním tarifem honorována dle § 11 odst. 2 ve výši jedné poloviny odměny za úkon, kterážto je svou povahou a účelem nejbližší.“*, neboť i v tomto případě byl úkon činěný žalovanými účelný, neboť není v gesci žalovaných, pakliže žalobci zvolí taktiku

předsoudního jednání takovou, v níž zašlou další předžalobní výzvu, která na rozdíl od předchozí předžalobní výzvy obsahuje též nárok na náhradu nemajetkové újmy, a tedy žalovaní prostřednictvím svého zvoleného právního zástupce na takovou výzvu adekvátně reagují, náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., kdy režijní paušál ve výši 300 Kč je připočítáván u každého jednotlivého žalovaného v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 7 Cmo 372/2016, a jednadvacetiprocentní daně z přidané hodnoty z částky 2 780 Kč ve výši 583,80 Kč, tj. celkem **3 363,80 Kč**,

- nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.”), neboť se jedná o věc osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a o věc vyplývající z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč v částce 3 100 Kč, která se dle § 12 odst. 4 a. t. snižuje o 20 %, neboť se jedná o společný úkon při zastupování více osob, tj. v částce 2 480 Kč ($3\ 100 / 100 * 80$) za repliku k žalobě, náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., kdy režijní paušál ve výši 300 Kč je připočítáván u každého jednotlivého žalovaného v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 7 Cmo 372/2016, a jednadvacetiprocentní daně z přidané hodnoty z částky 2 780 Kč ve výši 583,80 Kč, tj. celkem **3 363,80 Kč**,
- nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.”), neboť se jedná o věc osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a o věc vyplývající z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč v částce 3 100 Kč, která se dle § 12 odst. 4 a. t. snižuje o 20 %, neboť se jedná o společný úkon při zastupování více osob, tj. v částce 2 480 Kč ($3\ 100 / 100 * 80$) za účast na jednání (první část, neboť ústní jednání trvalo více než 2 hodiny), náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., kdy režijní paušál ve výši 300 Kč je připočítáván u každého jednotlivého žalovaného v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 7 Cmo 372/2016, a jednadvacetiprocentní daně z přidané hodnoty z částky 2 780 Kč ve výši 583,80 Kč, tj. celkem **3 363,80 Kč**,
- nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.”), neboť se jedná o věc osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a o věc vyplývající z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč v částce 3 100 Kč, která se dle § 12 odst. 4 a. t. snižuje o 20 %, neboť se jedná o společný úkon při zastupování více osob, tj. v částce 2 480 Kč ($3\ 100 / 100 * 80$) za účast na jednání (druhá část, neboť ústní jednání trvalo více než 2 hodiny), náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., kdy režijní paušál ve výši 300 Kč je připočítáván u každého jednotlivého

žalovaného v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 7 Cmo 372/2016, a jednadvacetiprocentní daně z přidané hodnoty z částky 2 780 Kč ve výši 583,80 Kč, tj. celkem **3 363,80 Kč**.

68. Žalobce a) je tak s ohledem na učiněný výpočet povinen zaplatit **každému z žalovaných částku ve výši 20 352,20 Kč**, tzn. tuto částku žalovanému 1., tuto částku žalovanému 2., tuto částku žalovanému 3., a podobně, kdy celkem tak náklady žalobce a) ve vztahu ke všem žalovaným činí **386 691,80 Kč**, avšak výrok II. tohoto rozsudku je koncipován tak, že žalobce a) je povinen zaplatit částku ve výši 20 352,20 Kč každému z žalovaných, neboť žalobce a) se jakožto samostatný účastník domáhal na každém z žalovaných jednotlivého nároku, tj. nebylo nutné, aby žalobce a) žaloval všechny žalované společně, resp. jednalo by se o nerozlučné společenství, kdy se naopak jedná o samostatné společenství a každý z žalovaných má tak samostatné postavení.
69. Zdejší soud pak pro přehlednost neopakuje celý výpočet a veškeré odůvodnění tak, jak je uvedeno ve třech předchozích bodech tohoto rozsudku v rámci nákladů řízení mezi žalobcem b) a žalovanými tak, jak je rozhodnuto ve výroku III. tohoto rozsudku, avšak toliko uvede, že též žalobce b) má povinnost zaplatit každému jednotlivému žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši **20 352,20 Kč**, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku, kdy co do odůvodnění odkazuje v plném rozsahu na odůvodnění nákladů řízení mezi žalobcem a) a žalovanými, kdy se uplatní zcela totožná argumentace a výpočty.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaní povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalobci domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 10. listopadu 2023

Mgr. Ing. Tomáš Černý v.r.
samosoudce